

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 278

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 mai 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
165.	— Lege privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-8	61. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea art. 2 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 299/2007	13
479.	— Decret pentru promulgarea Legii privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România....	9	636. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Normelor privind organizarea cursurilor pentru pregătirea infirmierilor/infirmierelor de către furnizori autorizați de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.....	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			744. — Ordin al ministrului transporturilor privind condițiile în care sunt necesare autorizații suplimentare de punere în funcțiune a vehiculelor autorizate inițial într-un alt stat membru UE, în vederea utilizării pe rețeaua feroviară din România	15-16
Decizia nr. 145 din 7 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 2 teza a doua din Codul penal	9-10			
Decizia nr. 167 din 19 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic art. 16 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar	11-13			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România****Parlamentul României adoptă prezenta lege.****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Imobilele preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist se restituie în natură.

(2) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă este compensarea prin puncte, prevăzută în cap. III.

(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).

(4) Punctele prevăzute la alin. (2) și (3) se valorifică potrivit prezentei legi.

Art. 2. — Principiile care stau la baza acordării măsurilor prevăzute de prezenta lege sunt:

- a) principiul prevalenței restituirii în natură;
- b) principiul echității;
- c) principiul transparenței procesului de stabilire a măsurilor reparatorii;
- d) principiul menținerii justului echilibru între interesul particular al foștilor proprietari și interesul general al societății.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

1. *cereri* — notificările formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cererile formulate în temeiul prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, cererile formulate potrivit Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, cererile de retrocedare formulate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, aflate în curs de soluționare la entitățile investite de lege sau, după caz, la Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor;

2. *persoana care se consideră îndreptățită* — persoana care a formulat și a depus, în termen legal, la entitățile investite de lege cereri din categoria celor prevăzute la pct. 1, care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi;

3. *persoana îndreptățită* — persoana căreia i-a fost recunoscut dreptul la restituire în natură sau, după caz, la măsuri reparatorii;

4. *entitatea investită de lege* — următoarele structuri cu atribuții în procesul de restituire a imobilelor preluate abuziv și de stabilire a măsurilor reparatorii:

a) unitatea deținătoare, în înțelesul Hotărârii Guvernului nr. 250/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată;

b) entitatea investită cu soluționarea notificării, în înțelesul Hotărârii Guvernului nr. 250/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) comisia locală de fond funciar, comisiile comunale, orașenești și municipale, constituite în temeiul Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) comisia județeană de fond funciar sau, după caz, Comisia de Fond Funciar a Municipiului București, constituite în temeiul Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase și comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România;

f) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică;

g) Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, înființată potrivit prezentei legi;

5. *decizia entității investite de lege* — decizia/dispoziția/ordinul/hotărârea emisă de către entitatea investită de lege, prevăzută la pct. 4;

6. *restituirea în natură* — restituirea imobilului preluat în mod abuziv; în ceea ce privește terenurile, reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament sau pe un alt amplasament;

7. *grila notarială* — ghidurile privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare utilizate de camerele notarilor publici, actualizate în condițiile impuse de art. 77¹ alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, la data intrării în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL II

Restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist

Art. 5. — (1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale se constituie, prin ordin al prefectului, Comisia locală pentru inventarierea terenurilor.

(2) Comisia se compune din următoarele persoane:

- a) un reprezentant al instituției prefectului, care are și calitatea de președinte al Comisiei;
- b) primarul comunei/orașului/municipiului;
- c) secretarul comunei/orașului/municipiului;
- d) un specialist în măsurători topografice și în identificarea tarlalelor și parcelelor din cadrul unității administrativ-teritoriale (specialist cadastru, inginer topograf, inginer agricol, subinginer agricol, referent agricol);
- e) un reprezentant al oficiului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară.

(3) În funcție de specificul localității, Comisia se completează cu următoarele persoane:

- a) un reprezentant al Agenției Domeniilor Statului;
- b) un reprezentant al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”;
- c) un reprezentant al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva;
- d) un reprezentant al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

(4) Procedura de constituire, modul de funcționare, atribuțiile Comisiei, precum și normele privind întocmirea situației prevăzute la art. 6 se stabilesc prin normele de aplicare a prezentei legi, care vor fi adoptate în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 6. — (1) În termen de 180 de zile de la data constituirii, comisia prevăzută la art. 5 întocmește, conform normelor de aplicare a prezentei legi, situația terenurilor agricole, cu sau fără investiții, și forestiere, aflate în domeniul public sau privat al statului sau, după caz, al unității administrativ-teritoriale, care pot face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate pe fiecare unitate administrativ-teritorială.

(2) Situația prevăzută la alin. (1) va indica, prin determinare grafică pe ortofotoplan:

- a) terenurile ce constituie rezerva comisiei locale de fond funciar;
- b) terenurile aflate în proprietatea publică și privată a statului, cu sau fără investiții, aflate în administrarea unor autorități și instituții publice;
- c) terenurile administrate de institute și stațiuni de cercetare, cu sau fără investiții;
- d) terenurile ocupate de izlazuri;
- e) alte terenuri identificate ca disponibile în vederea restituirii.

(3) Situația prevăzută la alin. (1) se vizează de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și se transmite comisiei județene de fond funciar sau, după caz, Comisiei de Fond Funciar a Municipiului București.

(4) Comisia județeană de fond funciar sau, după caz, Comisia de Fond Funciar a Municipiului București centralizează situațiile întocmite la nivelul unităților administrativ-teritoriale în termen de 30 de zile de la primirea acestora. Rezultatul centralizării se transmite Agenției Domeniilor Statului și Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) În termen de 60 de zile de la data primirii situațiilor centralizate pe fiecare județ, Agenția Domeniilor Statului și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților demarează procedurile legale necesare în vederea schimbării regimului juridic al terenurilor ce fac obiectul situației centralizatoare, aflate în proprietatea publică a statului, și trecerii acestora, în condițiile legii, în proprietatea privată a statului

pentru a fi afectate restituirii în natură sau, după caz, valorificării punctelor acordate potrivit prezentei legi.

Art. 7. — (1) Până la întocmirea situației centralizatoare la nivel local, se suspendă emiterea hotărârilor de validare/invalidare de către comisiile județene de fond funciar sau, după caz, de către Comisia de Fond Funciar a Municipiului București, eliberarea titlurilor de proprietate, punerea în posesie de către comisiile locale de fond funciar, precum și orice alte proceduri administrative în domeniul restituirii fondului funciar.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile.

Art. 8. — (1) În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, comisiile locale de fond funciar au obligația de a centraliza toate cererile de restituire nesoluționate, în vederea stabilirii suprafeței de teren necesare în vederea finalizării procesului de restituire.

(2) Pentru realizarea situației prevăzute la alin. (1) se au în vedere:

- a) cererile din dosarele nesoluționate la nivelul comisiei locale;
- b) cererile din dosarele transmise comisiei județene sau, după caz, Comisiei de Fond Funciar a Municipiului București, cu propuneri de despăgubiri;
- c) cererile din dosarele înregistrate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în cazul în care persoanele îndreptățite optează, în condițiile art. 42, pentru returnarea dosarului la comisia locală, în vederea atribuirii de teren;
- d) hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele judecătorești, având ca obiect restituirea unor suprafețe de teren;

e) cererile care au stat la baza dosarelor validate de comisiile județene sau, după caz, de Comisia de Fond Funciar a Municipiului București și aflate la comisiile locale în vederea constituirii dosarelor de despăgubire.

(3) Situația suprafețelor de teren necesare în vederea finalizării procesului de restituire se transmite comisiei județene de fond funciar sau, după caz, Comisiei de Fond Funciar a Municipiului București, în termenul prevăzut la alin. (1).

Art. 9. — (1) Institutele, stațiunile de cercetare și instituțiile publice sunt obligate să predea Agenției Domeniilor Statului, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului inițiate conform art. 6 alin. (5), terenurile care fac obiectul acesteia. Procesele-verbale de predare-primire se comunică și Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(2) În termen de 30 de zile de la preluarea terenurilor prevăzute la alin. (1), Agenția Domeniilor Statului aduce la cunoștința comisiei județene de fond funciar și Comisiei de Fond Funciar a Municipiului București disponibilul de teren pe fiecare unitate administrativ-teritorială.

(3) Predarea terenurilor disponibile către comisia locală de fond funciar se face numai după validarea de către comisia județeană de fond funciar și Comisia de Fond Funciar a Municipiului București a propunerilor de punere în posesie pe aceste terenuri, dar nu mai târziu de 1 ianuarie 2015.

Art. 10. — (1) Până la data de 1 martie 2014, Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară va realiza, pentru fiecare județ și la nivel național, situația comparativă a cererilor și disponibilului de teren, în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (2).

(2) După finalizare, situația se comunică Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și Agenției Domeniilor Statului.

Art. 11. — (1) Comisiile locale și județene de fond funciar sau, după caz, Comisia de Fond Funciar a Municipiului București au obligația de a soluționa toate cererile de restituire, de a efectua punerile în posesie și de a elibera titlurile de proprietate până la data de 1 ianuarie 2016.

(2) În situația neîndeplinirii obligațiilor în termenul prevăzut la alin. (1), persoana care se consideră îndreptățită poate formula

plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile. Hotărârea pronunțată de instanța judecătorească este supusă numai apelului. Plângerea este scutită de taxa judiciară de timbru.

(3) În termen de 30 de zile de la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), comisiile locale de fond funciar sunt obligate să predea Agenției Domeniilor Statului suprafețele preluate și neutilizate în cadrul procesului de restituire.

(4) În situația în care plângerea formulată potrivit alin. (2) are ca obiect un teren predat Agenției Domeniilor Statului conform alin. (3), această instituție are calitatea de intervenient forțat în cauză.

Art. 12. — (1) În situația în care restituirea terenurilor agricole pe vechile amplasamente nu este posibilă, după validarea întinderii dreptului lor de proprietate de către comisiile județene de fond funciar sau, după caz, de către Comisia de Fond Funciar a Municipiului București, fostului proprietar sau moștenitorilor acestuia li se va atribui un teren pe un alt amplasament, în următoarea ordine:

- a) pe terenurile din rezerva comisiei locale de fond funciar;
- b) pe izlazul comunal;
- c) pe terenul proprietate publică, trecut în condițiile legii în proprietatea privată a statului, sau pe terenul proprietate privată a statului, care a fost administrat pe raza unității administrativ-teritoriale de instituite, stațiuni de cercetare și alte instituții publice;
- d) pe terenul proprietate publică, trecut în condițiile legii în proprietatea privată a statului, sau pe terenul proprietate privată a statului, care a fost administrat de instituite, stațiuni de cercetare și instituții publice pe raza localităților învecinate, aflate în același județ.

(2) Pentru terenul prevăzut la alin. (1) lit. b), regimul juridic și categoria de folosință se pot schimba numai cu avizul prealabil al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și cu acordul populației cu drept de vot din unitatea administrativ-teritorială, acord exprimat în urma organizării unui referendum, în termenul prevăzut la art. 6 alin. (1).

(3) Atribuirea terenurilor de către comisia locală se face în ordinea de înregistrare a cererilor inițiale de restituire, cu respectarea strictă a ordinii categoriilor de teren prevăzute la alin. (1). Fostul proprietar sau moștenitorii acestuia pot refuza terenul din rezerva comisiei locale de fond funciar sau din izlazul comunal, propus în vederea restituirii.

Art. 13. — (1) În situația în care restituirea terenurilor forestiere pe vechile amplasamente nu este posibilă, reconstituirea dreptului de proprietate se face pe alte amplasamente de pe raza unității administrativ-teritoriale, chiar dacă acestea s-au aflat în proprietatea statului român înainte de anul 1948, au intrat ulterior în proprietatea statului sau au fost incluse în amenajamente silvice după această dată.

(2) În situația în care pe raza unității administrativ-teritoriale nu există teren forestier disponibil, reconstituirea dreptului de proprietate se face pe terenuri forestiere situate pe raza altor unități administrativ-teritoriale din județ, cu aprobarea comisiei județene de fond funciar sau, după caz, a Comisiei de Fond Funciar a Municipiului București.

(3) Noțiunea de *teren forestier* în sensul prezentei legi este definită în normele de aplicare a acesteia.

Art. 14. — În situația în care terenul destinat restituirii este pus la dispoziție pe raza unei alte unități administrativ-teritoriale decât cea notificată, punerea în posesie se face de către comisia locală la care proprietarul sau moștenitorii acestuia au depus cererea de reconstituire a dreptului de proprietate potrivit art. 9 alin. (3) din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu informarea comisiei locale din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

Art. 15. — Cererile vizând restituirea terenurilor intravilane, agricole la data preluării abuzive, formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se soluționează cu respectarea limitei de 50 ha de

proprietar deposedat, cu condiția ca această suprafață să nu fi fost restituită prin aplicarea legilor fondului funciar.

CAPITOLUL III

Acordarea de măsuri compensatorii

Art. 16. — Cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților investite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

Art. 17. — (1) În vederea finalizării procesului de restituire în natură sau, după caz, în echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, se constituie Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, denumită în continuare *Comisia Națională*, care funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are, în principal, următoarele atribuții:

a) validează/invalidază în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii;

b) dispune emiterea deciziilor de compensare a imobilelor;

c) asigură coordonarea procesului de licitare/atribuire a imobilelor din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile;

d) ia alte măsuri legale necesare aplicării prezentei legi.

(2) Comisia Națională este formată din 11 membri și are următoarea componență:

a) președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților;

b) vicepreședinții Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților;

c) un reprezentant al Cancelariei Primului-Ministru;

d) președintele Agenției Domeniilor Statului;

e) un reprezentant al Departamentului pentru Relații Interetnice din cadrul Secretariatului General al Guvernului;

f) un reprezentant al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

g) 2 reprezentanți ai Ministerului Justiției;

h) un reprezentant al Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Componența nominală a Comisiei Naționale se stabilește prin decizie a prim-ministrului, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Lucrările Comisiei Naționale sunt conduse de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Secretariatul Comisiei Naționale se asigură de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 18. — (1) Comisia Națională funcționează pe baza prevederilor prezentei legi și a regulamentului propriu de organizare și funcționare. Regulamentul Comisiei Naționale se aprobă prin decizie a prim-ministrului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Comisia Națională emite decizii sub semnătura președintelui acesteia. Comisia Națională lucrează în ședință în prezența a minimum 7 membri și decide cu majoritatea de voturi a membrilor prezenți.

(3) Comisia Națională preia atribuțiile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și funcționează până la finalizarea procesului de retrocedare.

Art. 19. — În scopul evitării unor posibile fraude sau tentative de corupere a membrilor Comisiei Naționale, în aplicarea prezentei legi se stabilesc următoarele măsuri:

a) înlocuirea membrilor Comisiei Naționale și, după caz, a președintelui acesteia se face prin decizie a prim-ministrului;

b) membrii Comisiei Naționale beneficiază de indemnizație lunară reprezentând 50% din indemnizația lunară a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Indemnizația se acordă în lunile în care Comisia Națională desfășoară cel puțin o ședință.

Art. 20. — (1) În vederea valorificării punctelor acordate potrivit art. 16, se constituie Fondul național al terenurilor

agricole și al altor imobile, administrat de Agenția Domeniilor Statului, denumit în continuare *Fondul național*.

(2) Fondul național se constituie inițial din terenuri agricole care nu fac obiectul restituirii în natură, aflate în proprietatea privată a statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, afectate acordării de măsuri compensatorii potrivit prezentei legi.

(3) Fondul național se poate completa cu alte imobile proprietate a statului, la propunerea instituțiilor publice deținătoare.

(4) Până la data de 1 iulie 2014, Agenția Domeniilor Statului publică pe pagina sa de internet și transmite Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților lista imobilelor din Fondul național. Lista se completează cu imobilele care se transmit în proprietatea privată a statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, în condițiile prezentei legi.

(5) Terenurile puse la dispoziția comisiilor locale în vederea finalizării procesului de restituire, dar nerestituite foștilor proprietari până la data de 1 ianuarie 2016 intră, de drept, în Fondul național și sunt afectate valorificării punctelor acordate potrivit prezentei legi.

(6) La solicitarea Agenției Domeniilor Statului, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților verifică modul în care comisiile locale și județene sau, după caz, Comisia de Fond Funciar a Municipiului București au dispus de terenul preluat de la Agenția Domeniilor Statului prin protocoale de predare-primire și ia măsuri pentru trecerea suprafețelor nerestituite la Fondul național.

(7) Până la data de 1 ianuarie 2015, Comisia Națională va face publică valoarea fiecărui imobil din Fondul național, așa cum rezultă ea prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi. Pentru imobilele trecute în Fondul național ulterior datei de 1 ianuarie 2015, valoarea se publică în termen de 30 de zile.

Art. 21. — (1) În vederea acordării de măsuri compensatorii pentru imobilele care nu pot fi restituite în natură, entitățile investite de lege transmit Secretariatului Comisiei Naționale deciziile care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii, întreaga documentație care a stat la baza emiterii acestora și documentele care atestă situația juridică a imobilului obiect al restituirii la momentul emiterii deciziei, inclusiv orice înscrisuri cu privire la construcții demolate.

(2) Deciziile entităților investite de lege vor fi însoțite de înscrisuri care atestă imposibilitatea atribuirii în compensare totală sau parțială a unor alte imobile/bunuri/servicii disponibile deținute de entitatea investită de lege.

(3) Dispozițiile autorităților administrației publice locale emise potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se transmit Secretariatului Comisiei Naționale după exercitarea controlului de legalitate de către prefect. Dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

(4) Comisiile județene de fond funciar și Comisia de Fond Funciar a Municipiului București pot propune Comisiei Naționale soluționarea cererilor de retrocedare prin acordare de măsuri compensatorii potrivit prezentei legi numai după epuizarea suprafețelor de teren agricol afectate restituirii în natură, identificate la nivel local.

(5) Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii. Pentru clarificarea aspectelor din dosar, Secretariatul Comisiei Naționale poate solicita documente în completare entităților investite de lege, titularilor dosarelor și oricăror altor instituții care ar putea deține documente relevante.

(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.

(7) Numărul de puncte se stabilește după scăderea valorii actualizate a despăgubirilor încasate pentru imobilul evaluat conform alin. (6).

(8) Ulterior verificării și evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității investite de lege și, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin. (7).

(9) În cazul validării deciziei entității investite de lege, Comisia Națională emite decizia de compensare prin puncte a imobilului preluat în mod abuziv.

Art. 22. — Prin excepție de la procedura de evaluare prevăzută de art. 21 alin. (6) și (7), Secretariatul Comisiei Naționale analizează dosarele care conțin decizii emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și propune Comisiei Naționale validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii la nivelul stabilit prin decizia entității investite de lege.

Art. 23. — (1) Titlurile de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi și nevalorificate în cadrul unei oferte de capital disponibil emise în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, se convertesc prin decizia de compensare a Comisiei Naționale, după parcurgerea procedurii prevăzute de art. 21 alin. (5).

(2) Comisia Națională ia în discuție dosarul transmis de entitatea investită de lege numai după depunerea cererii de convertire și a titlurilor de valoare nominală în original de către persoana îndreptățită.

(3) În situația în care Comisia Națională dispune invalidarea deciziei entității investite de lege în baza căreia s-au emis titluri de valoare nominală, acestea se indisponibilizează la Secretariatul Comisiei Naționale.

Art. 24. — (1) Punctele stabilite prin decizia de compensare emisă pe numele titularului dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, nu pot fi afectate prin măsuri de plafonare.

(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).

(5) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele care încheie tranzacții privind drepturi asupra imobilelor care fac obiectul legilor de restituire au obligația să comunice Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în termen de 15 zile, un exemplar al actului prin care s-a încheiat tranzacția.

(6) Documentele transmise după împlinirea termenului prevăzut la alin. (5) nu se iau în considerare de către Comisia Națională la emiterea deciziei.

(7) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților transmite Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării

Banilor, în termen de 5 zile de la primire, o copie a documentelor prevăzute la alin. (5).

Art. 25. — (1) Decizia de compensare emisă de Comisia Națională se comunică persoanelor îndreptățite, în termen de 45 de zile de la data emiterii.

(2) Decizia de invalidare emisă de Comisia Națională se motivează și se comunică atât titularilor, cât și entităților investite de lege, în termen de 60 de zile de la data emiterii.

Art. 26. — Actele care au stat la baza deciziilor Comisiei Naționale au regim de arhivare de 50 de ani și se depun, la încetarea activității Comisiei Naționale, la Cancelaria Primului-Ministru.

Art. 27. — (1) Punctele acordate prin decizia de compensare pot fi valorificate prin achiziționarea de imobile din Fondul național la licitația publică națională, începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) Licitările de imobile se organizează săptămânal la sediul central al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și se desfășoară în regim de videoconferință.

(3) Participarea la licitație a deținătorilor de puncte este gratuită, cu condiția înscrierii prealabile la sediile teritoriale ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

(4) Regulamentul de organizare a licitației se aprobă de către Comisia Națională până la data de 1 iulie 2015 și se publică pe pagina de internet a Agenției Domeniilor Statului, a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Comisia de licitație va fi compusă din 7 membri, astfel:

- a) 2 reprezentanți ai Agenției Domeniilor Statului;
- b) 2 reprezentanți ai Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
- c) 3 reprezentanți ai Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(6) În vederea evitării unor posibile fraude sau tentative de corupere, membrii comisiei de licitație beneficiază de o indemnizație lunară reprezentând 50% din indemnizația lunară a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 28. — Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin unitățile sale teritoriale, are obligația întocmirii situației cadastrale a imobilelor din Fondul național.

Art. 29. — Persoanelor adjudecate de imobile în cadrul licitațiilor li se eliberează, în termen de 10 zile, un proces-verbal de adjudecare, care se transmite Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea înscrierii în cartea funciară.

Art. 30. — Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară finalizează înscrierea în cartea funciară în termen de 60 de zile de la primirea proceselor-verbale de adjudecare.

Art. 31. — (1) În termen de 3 ani de la emiteria deciziei de compensare prin puncte, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2017, deținătorul poate opta pentru valorificarea punctelor și în numerar.

(2) În aplicarea alin. (1), deținătorul poate solicita, anual, după 1 ianuarie 2017, Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților emiterea unui titlu de plată pentru cel mult 14% din numărul punctelor acordate prin decizia de compensare și nevalorificate în cadrul licitațiilor naționale de imobile. Ultima tranșă va reprezenta 16% din numărul punctelor acordate.

(3) Sumele cuprinse în titlurile prevăzute la alin. (2) se plătesc de către Ministerul Finanțelor Publice în cel mult 180 de zile de la emiterie.

(4) Punctele netransformate în numerar se pot valorifica în continuare în cadrul licitațiilor naționale de imobile.

(5) Modalitatea de valorificare în numerar se stabilește prin normele de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Măsuri privind urgentarea soluționării cererilor de retrocedare

Art. 32. — (1) Se instituie un termen de decădere în procedura administrativă, de 90 de zile, în care persoanele care se consideră îndreptățite pot completa cu înscrisuri dosarele depuse la entitățile investite de lege. Termenul curge de la data la care persoanei i se comunică în scris documentele necesare soluționării cererii sale.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit la cererea scrisă a persoanei care se consideră îndreptățită sau a reprezentantului legal, prin decizia conducătorului entității investite de lege sau a persoanei împuternicite de către acesta, o singură dată, pentru o perioadă de 60 de zile, în situația în care persoana care se consideră îndreptățită face dovada efectuării unor demersuri privind completarea dosarului în raport cu alte instituții.

(3) Cererea de prelungire a termenului se va formula în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) și va fi însoțită de dovada demersurilor întreprinse.

(4) Instituțiile deținătoare au obligația de a elibera, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, actele doveditoare solicitate.

Art. 33. — (1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizii de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

- a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;
- b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;
- c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).

Art. 34. — (1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(2) Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(3) Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.

Art. 35. — (1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești

prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 36. — Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) neîndeplinirea de către membrii comisiei locale a obligației prevăzute la art. 6 alin. (1);

b) necomunicarea situației centralizatoare de către președintele comisiei prevăzute la art. 5, în condițiile art. 6 alin. (4);

c) fapta persoanei care împiedică în orice mod întocmirea situației prevăzute la art. 6 alin. (1);

d) refuzul de a preda suprafețele de teren rămase la dispoziția comisiilor locale și județene sau, după caz, a Comisiei de Fond Funciar a Municipiului București Agenției Domeniilor Statului;

e) refuzul institutelor, stațiunilor de cercetare și instituțiilor publice de a preda Agenției Domeniilor Statului imobilele solicitate în termenul prevăzut de art. 9 alin. (3);

f) nerespectarea ordinii de atribuire prevăzute la art. 12 alin. (1);

g) fapta persoanei care refuză să pună la dispoziția comisiei locale de fond funciar suprafețele forestiere necesare finalizării procesului de restituire;

h) nerespectarea termenelor prevăzute de prezenta lege.

Art. 37. — Contravențiile prevăzute la art. 36 se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei.

Art. 38. — În cazul în care, în urma aplicării contravențiilor prevăzute de legislația fondului funciar și de prezenta lege, președintele comisiei locale continuă să întârzie finalizarea procedurii de validare, punere în posesie și emitere a titlului de proprietate, prefectul sau Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților poate dispune revocarea acestuia din funcția de președinte al comisiei locale și numirea unei alte persoane dintre conducătorii serviciilor deconcentrate de la nivel județean sau, respectiv, salariații Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 39. — (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 36 și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 37 se fac de către împuterniciții Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau de către prefect ori împuterniciții acestuia.

(2) Sumele provenite din amenzile aplicate potrivit prezentei legi se fac venit la bugetul de stat.

Art. 40. — Dispozițiile art. 37 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 41. — (1) Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în

vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.

(2) Cuantumul unei tranșe nu poate fi mai mic de 5.000 lei.

(3) Pentru îndeplinirea obligațiilor stabilite la alin. (1), Comisia Națională emite titluri de despăgubire, prin aplicarea procedurii specifice Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

(4) Titlul de plată se emite de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în condițiile alin. (1) și (2) și se plătește de către Ministerul Finanțelor Publice în cel mult 180 de zile de la emitere.

(5) Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21.

Art. 42. — (1) Persoanele îndreptățite pot opta pentru returnarea dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor către comisiile locale de fond funciar în vederea restituirii în natură a terenurilor, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), pot opta pentru returnarea dosarelor la comisiile locale de fond funciar și persoanele care nu au valorificat titlurile de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

(3) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor pentru care nu se exercită opțiunea de returnare către comisiile locale de fond funciar se transmit Secretariatului Comisiei Naționale, în vederea soluționării potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 43. — Cererile depuse în temeiul art. 36 alin. (5) din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 34 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, care vizează teren cu categoria de curți-construcții, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se transmit comisiilor constituite pe lângă autoritățile publice locale pentru aplicarea Legii nr. 10/2001, în vederea soluționării.

Art. 44. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, alineatul (1) al articolului 38 din Legea nr. 10/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege atrage răspunderea contravențională a conducătorului autorității administrației publice locale sau centrale, al instituției sau, după caz, al societății regiei autonome ori al organizației cooperatiste căreia îi incumbă aceste obligații.”

Art. 45. — (1) Imobilele prevăzute în anexa nr. 2 lit. a) pct. 1, 2 și 4 la Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată, se restituie foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora, cu condiția menținerii afecțiunii de interes public pentru o perioadă de 10 ani.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și imobilelor ocupate de instituții publice de cultură solicitate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată.

(3) Dispozițiile referitoare la menținerea afecțiunii de interes public pentru o perioadă de 10 ani se aplică și terenurilor aferente imobilelor prevăzute la alin. (1) și (2), necesare desfășurării în condiții optime a activităților de interes public.

(4) La propunerea motivată a deținătorilor actuali, Guvernul, prin hotărâre, stabilește imobilele prevăzute la alin. (1) și (2) pentru care foștii proprietari sau, după caz, moștenitorii acestora au obligația de a menține afectarea de interes public.

(5) În vederea promovării hotărârii prevăzute la alin. (4), deținătorii actuali ai imobilelor comunică Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, datele de identificare a imobilelor pentru care este necesară menținerea afectării de interes public.

(6) În perioada prevăzută la alin. (1) și (2), plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv revine deținătorilor actuali. Noul proprietar beneficiază de plata unei chirii, stabilită în funcție de valoarea de piață, prin hotărâre a Guvernului.

(7) În situația în care pentru activitățile de interes public nu este necesară întreaga suprafață a imobilului, aceasta poate fi restrânsă, chiria recalculându-se în mod corespunzător.

(8) În situația în care, în perioada prevăzută la alin. (1), imobilul nu mai este necesar activităților de interes public, obligația menținerii afectării încetează de drept.

Art. 46. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, la articolul II din titlul VI „Modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997” al Legii nr. 247/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. II. — (1) Se înființează în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților o direcție pentru coordonarea aplicării legislației din domeniul restituirii proprietății funciare de către instituțiile administrației de stat și comisiile de fond funciar, asigurând aplicarea unitară de către acestea a reglementărilor în domeniu.”

Art. 47. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, după alineatul (1) al articolului 51 din Legea nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul existenței unei suprapunerii totale sau parțiale ca urmare a emiterii a două sau mai multe titluri de proprietate pe aceleași amplasamente, comisia județeană este competentă să dispună anularea totală sau parțială a titlurilor emise ulterior primului titlu.

(3) Comisia județeană va dispune emiterea unui nou titlu în locul celui anulat sau, după caz, va propune acordarea de măsuri compensatorii potrivit legii privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România.

(4) Dispozițiile art. 53 alin. (2) rămân aplicabile.”

Art. 48. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, alineatul (2) al articolului 10 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care pe terenurile preluate în mod abuziv s-au edificat noi construcții autorizate, persoana îndreptățită va obține restituirea în natură a părții de teren rămasă liberă, iar pentru suprafața ocupată de construcții noi, cea afectată serviciilor legale, spațiilor verzi, așa cum au fost stabilite prin art. 3 lit. a)—f) din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și altor amenajări de utilitate publică ale localităților urbane și rurale măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent.”

Art. 49. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, alineatul (4) al articolului 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Recalcularea valorii acțiunilor se face în baza valorii activului net din ultimul bilanț contabil, cu utilizarea coeficientului de actualizare stabilit de Banca Națională a României prin Ordinul nr. 3/2001 privind coeficientul de actualizare a valorii leului de la data de 11 iunie 1948 până la data de 14 februarie 2001 și a indicelui inflației stabilit de Institutul Național de Statistică, precum și a prevederilor Legii nr. 303/1947 pentru recalcularea patrimoniului societăților pe acțiuni, în cazul în care bilanțul este anterior acesteia. Actualizarea se face până la data de 14 februarie 2001.”

Art. 50. — La data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) sintagma „despăgubiri acordate în condițiile prevederilor speciale privind regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv”, cuprinsă în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiește cu sintagma „măsuri compensatorii în condițiile legii privind unele măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv, în perioada regimului comunist în România”;

b) orice dispoziție referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare și la măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă;

c) articolele 13, 14, 14¹, 14², 15 literele a)—d) și f), articolele 16, 17, 18, 18¹, 18², 18³, 18⁴, 18⁵, 18⁶, 18⁷, 18⁸, 18⁹ și articolul 22 din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice dispoziție contrară prezentei legi se abrogă.

Art. 51. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă articolele 5 și 12 din Legea nr. 214/2011 pentru organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 noiembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 52. — La data de 1 ianuarie 2016, alineatul (3) al articolului 18 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Această lege a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 17 aprilie 2013.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VIORIEL HREBENCIUC

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 16 mai 2013.

Nr. 165.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind măsurile
pentru finalizarea procesului de restituire, în natură
sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv
în perioada regimului comunist în România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 15 mai 2013.
Nr. 479.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 145

din 7 martie 2013

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 2 teza a doua
din Codul penal**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. 2 teza a doua din Codul penal, excepție ridicată de Ioan Macea în Dosarul nr. 1.952/219/2012 al Tribunalului Cluj — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.602D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia penală nr. 460/R din 14 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.952/219/2012, **Tribunalul Cluj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 59 alin. 2 teza a doua din Codul penal**, excepție ridicată de Ioan Macea în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cereri de liberare condiționată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 59 alin. 2 teza a doua din Codul penal este neconstituțional în măsura în care, în cazul executării efective a unei jumătăți din pedeapsă, nu permite liberarea condiționată și pentru persoanele care se găsesc sub incidența art. 60 alin. 1 din Codul penal, respectiv a persoanelor care din cauza stării de sănătate sau din alte cauze nu au fost folosite niciodată la muncă ori nu mai sunt folosite.

Tribunalul Cluj — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59 alin. 2 teza a doua din Codul penal — *Liberarea condiționată*, care au următorul conținut:

„În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. 1 se ține seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiționată nu poate fi acordată înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depășește 10 ani și a cel puțin două treimi când pedeapsa este mai mare de 10 ani.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la judecarea într-un termen rezonabil a cauzei.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.037 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 16 septembrie 2011, Curtea Constituțională a statuat că respectarea egalității în drepturi nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite. Principiul egalității nu presupune uniformitate, ci presupune ca la situații egale să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit. Altfel spus, principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite. Este firesc și echitabil ca legiuitorul să îi stimuleze pe condamnații care desfășoară o muncă utilă, sunt stăruitori în muncă și dau dovadă prin aceasta că s-au îndreptat. Cei care satisfac aceste condiții se bucură de acest tratament fără discriminări, după cum cei care nu prestează munca, indiferent din ce cauză, sunt supuși altui tratament, tot fără discriminări. Legiuitorul a avut în vedere situația specială a altor categorii de condamnați, stabilind în acest sens, prin dispozițiile art. 60 din Codul penal, condițiile liberării condiționate în cazuri speciale.

De altfel, este atributul exclusiv al legiuitorului de a stabili condițiile în care poate fi acordată liberarea condiționată și mijloacele de stimulare a condamnaților în vederea îndeplinirii scopurilor pedepsei, liberarea condiționată nefiind un drept al acestora, ci doar o vocație pe care o au, prin voința legiuitorului, toți condamnații care, după ce au executat fracțiunile de pedeapsă stabilite de lege, după criteriile arătate, îndeplinesc, de asemenea, și condiția de a fi disciplinați și de a da dovezi temeinice de îndreptare, inclusiv atunci când nu prestează muncă.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 alin. 2 teza a doua din Codul penal, excepție ridicată de Ioan Macea în Dosarul nr. 1.952/219/2012 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 167

din 19 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic art. 16 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic art. 16 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Constantin Virgil Manea și Maria Manea în Dosarul nr. 1.343/93/2012 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă — Complet specializat în soluționarea conflictelor de muncă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.505D/2013.

La apelul nominal se prezintă personal Constantin Virgil Manea. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că aspectele învederate de autorul excepției nu constituie o veritabilă critică de neconstituționalitate. Totodată, consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.220 din 15 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.343/93/2012, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă — Complet specializat în soluționarea conflictelor de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic art. 16 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Virgil Manea și Maria Manea cu prilejul soluționării cererii de majorare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 47 alin. (1) din Constituție, întrucât prorogă în mod abuziv termenul prevăzut la art. 193 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, referitor la prevederile art. 102 alin. (2)—(4), art. 169 alin. (6) și art. 170 din același act normativ.

Tribunalul Ilfov — Secția civilă — Complet specializat în soluționarea conflictelor de muncă apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor art. 47 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens arată că valoarea punctului de pensie, precum și majorarea acestei valori nu se pot reglementa decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile. Făcând trimitere la garanțiile constituționale ale dreptului la pensie, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.237/2010, în care s-a arătat că art. 47 alin. (2) din Constituție nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a pensiei în viitor. În ceea ce privește obligația statului de a asigura un nivel de trai decent, invocă cele statuate prin deciziile Curții Constituționale nr. 542/2012 și nr. 1.576/2011. În sfârșit, în ce privește imposibilitatea modificării prin dispozițiile unei legi organice a prevederilor cuprinse în Legea nr. 263/2010, menționează considerentele Deciziei nr. 328/2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic art. 16 din Legea nr. 283/2011 privind

aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

Articolul unic art. 16: „*Termenul prevăzut la art. 193 alin. (2), referitor la prevederile art. 102 alin. (2)—(4), art. 169 alin. (6) și art. 170, din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 1 ianuarie 2013.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat contravine art. 47 alin. (1) din Constituție referitor la nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege prorogă la data de 1 ianuarie 2013 aplicarea dispozițiilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care se referă la majorarea punctului de pensie, creșterea punctajelor anuale realizate în perioadele în care asigurații au desfășurat munca în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă, respectiv aplicarea unui indice de corecție la punctajul mediu anual calculat pentru persoanele înscrise la pensie începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010. Potrivit dispozițiilor art. 193 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, înainte de modificarea acestora prin textul de lege criticat, majorarea punctului de pensie, creșterea punctajelor anuale și aplicarea indicelui de corecție, mai sus amintite, trebuiau aplicate începând cu data de 1 ianuarie 2012.

Curtea observă că, efect al textului de lege criticat, quantumul pensiei nu este diminuat, astfel încât nu poate fi reținută critica referitoare la încălcarea dreptului la un nivel de trai decent.

Astfel, așa cum Curtea a statuat prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, „stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat ca fiind decent trebuie apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali. Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății, gradul de cultură și civilizație la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul «decent» al vieții. În concluzie, aprecierea modului și a măsurii în care statul reușește să ducă la îndeplinire obligația de a asigura un nivel de trai decent trebuie să fie raportată la acești factori, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil”.

Curtea reține că Legea nr. 283/2011 a fost adoptată într-un moment profund marcat de criza economică, în care statul a fost obligat să mobilizeze cât mai multe resurse în vederea prevenirii unor efecte dezastruoase pe care le-ar fi putut avea asupra economiei, cu un deosebit impact asupra populației.

În acest context, faptul că statul a amânat creșterea quantumului unor drepturi bănești nu poate fi privit ca fiind o măsură de natură a afecta dreptul la un nivel de trai decent, ci, mai degrabă, ca o măsură de adaptare la condițiile economico-

sociale existente, în funcție de care nivelul de trai nu poate fi evaluat ca având un standard mai ridicat.

De altfel, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, examinând problema afectării unor drepturi fundamentale, Curtea a reținut că dispozițiile Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar întrunesc cerințele constituționale ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

În acest sens, Curtea a arătat, în esență, că măsura financiară criticată este prevăzută prin lege, care a fost adoptată ținând cont de situația notorie de criză economică existentă. De asemenea, Curtea a constatat că măsurile instituite prin reglementarea criticată sunt determinate de necesitatea apărării securității naționale, care, așa cum s-a statuat și prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, și Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, îmbracă nu doar valențe militare, ci și valențe sociale și economice, și a concluzionat că, „în condițiile existenței unei astfel de situații economice specifice, legiuitorul are nu numai dreptul, ci și obligația de a interveni în lumina dispozițiilor art. 135 din Constituție, prin măsuri adecvate în sensul prevenirii unor efecte negative ireversibile ori greu de înlăturat pentru întreaga societate pe termen mai lung din punct de vedere economic. O astfel de intervenție legislativă, deși constituie o măsură de limitare ori chiar de diminuare imediată a unor drepturi ale cetățenilor pe termen scurt, trebuie evaluată din perspectiva ansamblului său de efecte atât pe termen scurt, cât și pe termen lung. Într-o asemenea lumină, ceea ce prevalează este perspectiva limitării și chiar a înlăturării unor dezechilibre bugetare necesare relansării economice. Tot din această perspectivă, este greu de făcut o distincție între interesul general și cel particular al cetățenilor, de vreme ce măsurile vizând restabilirea echilibrului bugetar vizează bunăstarea viitoare a societății, reprezentând, în ultimă instanță, fiecare dintre indivizii ce o compun.

Așa fiind, Curtea apreciază că măsurile financiare prevăzute de legea criticată sunt necesare într-o societate democratică tocmai pentru menținerea democrației și salvagardarea ființei statului, fiind în același timp proporționale cu scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat).

În egală măsură, din perspectiva celor arătate, Curtea consideră că există un echilibru echitabil între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

Curtea constată, totodată, că dispozițiile de lege criticate nu creează discriminări între persoane aflate într-o situație identică.

În sfârșit, Curtea observă că măsurile financiare dispuse prin legea criticată nu aduc atingere înseși substanței drepturilor bănești vizate, ci doar previn creșterea acestora pe o durată limitată de timp, pentru a nu se crea o datorie bugetară imposibil de acoperit, în contextul unui echilibru financiar marcat de criză.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic art. 16 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Constantin Virgil Manea și Maria Manea în Dosarul nr. 1.343/93/2012 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă — Complet specializat în soluționarea conflictelor de muncă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**pentru modificarea art. 2 din Regulamentul
privind organizarea și funcționarea Colegiului Ministerului Afacerilor Interne,
aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 299/2007**

Având în vedere modificările intervenite în structura organizatorică a Ministerului Afacerilor Interne, prin Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Art. 2 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 299/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 1 octombrie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — La ședințele Colegiului participă:

- președintele: ministrul afacerilor interne;
- membrii: secretarii de stat; secretarul general; directori generali și directori ai unor direcții generale sau direcții din aparatul central; directorul de cabinet al ministrului;
- invitați permanent: directori generali și directori ai unor direcții generale sau direcții; inspectori generali ai

inspectoratelor generale, președintele Corpului Național al Polițiștilor; consilieri ai ministrului;

d) secretarul Colegiului;

e) invitați: în funcție de problematica analizată, alte persoane cu funcții de conducere în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, precum și președinții organizațiilor sindicale ale polițiștilor, reprezentative la nivelul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne sau al unei instituții/structuri din subordinea/coordonarea Ministerului Afacerilor Interne, a căror participare se solicită în scris secretarului Colegiului, împreună cu documentele care fac dovada reprezentativității.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 13 mai 2013.
Nr. 61.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru aprobarea Normelor privind organizarea cursurilor pentru pregătirea infirmierilor/infirmierelor de către furnizori autorizați de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane și certificare nr. E.N. 4.772 din 10 mai 2013, în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele privind organizarea cursurilor pentru pregătirea infirmierilor/infirmierelor de către furnizori autorizați de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală resurse umane și certificare va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 13 mai 2013.
Nr. 636.

ANEXĂ

NORME**privind organizarea cursurilor pentru pregătirea infirmierilor/infirmierelor de către furnizori autorizați de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice**

Art. 1. — (1) Furnizorii autorizați de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice pot organiza și desfășura cursuri pentru pregătirea infirmierilor/infirmierelor, cu aprobarea Ministerului Sănătății — Direcția generală resurse umane și certificare.

(2) În vederea aprobării de către Ministerul Sănătății a organizării și desfășurării cursurilor pentru pregătirea infirmierilor/infirmierelor, furnizorii autorizați vor depune la Ministerul Sănătății — Direcția generală resurse umane și certificare un dosar care va conține următoarele documente:

a) o cerere de solicitare a aprobării, în care vor fi menționate datele de identificare, precum și datele de contact ale reprezentantului furnizorului;

b) statutul în care este precizat obiectul de activitate;

c) dovada deținerii spațiului, precum și dotărilor, echipamentelor și materialelor didactice necesare pentru pregătirea teoretică;

d) convenția încheiată cu unitatea sanitară pentru asigurarea pregătirii practice;

e) lista lectorilor/formatorilor — aceștia trebuie să fie asistenți medicali generaliști sau moașe cu certificat de formator eliberat de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților (CNFPA), Autoritatea Națională pentru Calificări (ANC) sau Ministerul Sănătății (MS);

f) copii de pe documentele de studii ale lectorilor/formatorilor care atestă calificarea acestora;

g) copii de pe certificatele de formator eliberate de CNFPA, ANC sau MS;

h) decizia de numire a comisiei de absolvire a cursului, al cărei președinte va fi numit prin decizie a directorului executiv al direcției de sănătate publică teritoriale, cu consultarea

președintelui filialei teritoriale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România (OAMGMAMR);

i) programul de formare.

Art. 2. — Programul de formare cuprinde în principal următoarele elemente:

a) suportul de curs;

b) perioada și locul desfășurării cursurilor de pregătire teoretică și practică;

c) modelul caietului de pregătire practică în care vor fi consemnate toate stagiile de pregătire practică ce vor fi validate prin semnătura asistentului medical/moașei sub supravegherea căruia/căreia s-a desfășurat pregătirea practică și a directorului de îngrijiri/asistentului-șef din unitatea sanitară în care s-a derulat pregătirea practică.

Art. 3. — Din comisia de absolvire a cursului, formată din 3—5 membri, vor face parte reprezentantul desemnat prin act administrativ al directorului executiv al direcției de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, care va fi președintele comisiei, și un reprezentant desemnat prin decizie a președintelui filialei OAMGMAMR.

Art. 4. — La finalizarea cursului furnizorii vor transmite MS — Direcția generală resurse umane și certificare tabelul nominal cu absolvenții, data și locul nașterii, nota cu care au promovat.

Art. 5. — MS, prin Direcția generală resurse umane și certificare, exercită controlul asupra modului în care sunt organizate și se desfășoară cursurile pentru pregătirea infirmierilor/infirmierelor.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**privind condițiile în care sunt necesare autorizații suplimentare de punere în funcțiune a vehiculelor autorizate inițial într-un alt stat membru UE, în vederea utilizării pe rețeaua feroviară din România**

În temeiul prevederilor art. 21 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar, cu modificările ulterioare, ale art. 3 alin. (2) lit. k) pct. (i) din anexa nr. 1 „Regulament de organizare și funcționare al Autorității de Siguranță Feroviară Română — ASFR” la anexa nr. 1 „Regulament de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER” la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) pct. 1 și 12 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezentul ordin se aplică operatorilor economici din UE sau reprezentanților lor autorizați din România, deținători de vehicule feroviare autorizate inițial de punere în funcțiune într-un alt stat membru UE conform prevederilor Directivei 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate, atunci când acești deținători preconizează să utilizeze vehiculele respective pe rețeaua feroviară din România sau pe părți ale acesteia.

(2) Vehiculele menționate la alin. (1) pot fi conforme sau neconforme cu Specificațiile tehnice de interoperabilitate, specificații denumite în continuare *STI*.

Art. 2. — (1) Autorizația inițială de punere în funcțiune a vehiculelor, acordată într-un alt stat membru UE conform prevederilor Directivei 2008/57/CE, va fi denumită în continuare *autorizație inițială*.

(2) Autorizația suplimentară de punere în funcțiune a vehiculelor autorizate inițial într-un alt stat membru UE conform prevederilor Directivei 2008/57/CE, acordată de România, va fi denumită în continuare *autorizație suplimentară*.

Art. 3. — Autorizația suplimentară atestă faptul că vehiculul se integrează în siguranță în sistemul feroviar din România și este compatibil din punct de vedere tehnic cu rețeaua pe care se preconizează să fie utilizat.

Art. 4. — (1) Deținătorii de vehicule menționați la art. 1 alin. (1) pot solicita autorizarea suplimentară de punere în funcțiune pentru un vehicul sau pentru o serie de vehicule.

(2) Autorizațiile suplimentare se emit și se eliberează pentru fiecare vehicul în parte.

Art. 5. — (1) Deținătorii de vehicule autorizate suplimentar de punere în funcțiune conform prezentului ordin au obligația să nu utilizeze aceste vehicule pe rețeaua feroviară din România după încetarea valabilității autorizațiilor inițiale acordate de statul membru UE, autorizații care au stat la baza acordării autorizațiilor suplimentare ale vehiculelor respective.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), deținătorii de vehicule respectivi au obligația să înștiințeze în scris despre această situație Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR, denumită în continuare *ASFR*, și Organismul Notificat Feroviar Român — ONFR, în termen de 5 zile de la încetarea valabilității autorizației inițiale acordate de statul membru UE respectiv.

CAPITOLUL II**Acordarea autorizației suplimentare pentru vehiculele conforme cu STI**

Art. 6. — Prezentul capitol se aplică vehiculelor conforme cu toate STI-urile relevante, autorizate inițial de punere în funcțiune într-un alt stat membru UE conform prevederilor Directivei 2008/57/CE.

Art. 7. — (1) ASFR decide că nu este necesară acordarea autorizației suplimentare în cazul în care:

a) vehiculele conforme cu toate STI-urile relevante vor circula exclusiv pe rețele conforme cu STI;

b) parametrii de punere în funcțiune privind compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețeaua în cauză și normele naționale notificate aplicabile punctelor deschise și cazurilor specifice din STI relevante fac obiectul normelor naționale notificate aparținând grupei A.

(2) ASFR va notifica solicitantului decizia luată în termen de 30 de zile de la depunerea dosarului de autorizare suplimentară și va returna dosarul.

Art. 8. — (1) ASFR decide că este necesară acordarea autorizației suplimentare în cazul în care:

a) parametrii de punere în funcțiune privind compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețeaua în cauză, precum și normele naționale notificate aplicabile punctelor deschise și cazurilor specifice din STI relevante fac obiectul normelor naționale notificate aparținând grupei B sau C;

b) vehiculele sunt conforme cu un tip de vehicul autorizat deja în România, fapt dovedit prin declarațiile de conformitate cu tipul depuse la dosarul de autorizare suplimentară.

(2) ASFR notifică solicitantului decizia luată în termen de 30 de zile de la depunerea dosarului de autorizare suplimentară.

CAPITOLUL III**Acordarea autorizației suplimentare pentru vehiculele neconforme cu STI**

Art. 9. — Prezentul capitol se aplică vehiculelor neconforme cu toate STI-urile relevante în vigoare la data punerii lor în funcțiune, vehiculelor conforme cu toate normele naționale notificate, inclusiv vehiculelor care fac obiectul unor derogări, sau atunci când o parte semnificativă din cerințele esențiale nu a fost prevăzută în una sau mai multe STI-uri, vehicule autorizate inițial într-un alt stat membru UE, conform prevederilor Directivei 2008/57/CE.

Art. 10. — (1) ASFR decide că nu este necesară acordarea autorizației suplimentare în cazul în care la acordarea autorizației inițiale parametrii de punere în funcțiune ai

subsistemelor relevante, cei privind compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețeaua în cauză și normele naționale notificate aplicabile punctelor deschise și cazurilor specifice din STI relevante au făcut obiectul normelor naționale notificate aparținând grupei A.

(2) ASFR va notifica solicitantului decizia luată în termen de 30 de zile de la depunerea dosarului de autorizare suplimentară și va returna dosarul de autorizare suplimentară.

Art. 11. — (1) ASFR decide că este necesară acordarea autorizației suplimentare în cazul în care la acordarea autorizației inițiale parametrii de punere în funcțiune ai subsistemelor relevante, cei privind compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețeaua în cauză, precum și normele naționale notificate aplicabile punctelor deschise și cazurilor specifice din

STI relevante fac obiectul normelor naționale notificate aparținând grupei B sau C, atunci când se consideră că se introduce un risc semnificativ în materie de siguranță.

(2) ASFR va notifica solicitantului decizia luată în termen de 30 de zile de la depunerea dosarului de autorizare suplimentară.

CAPITOLUL IV Dispoziții finale

Art. 12. — Condițiile, modul de acordare și modelul autorizației suplimentare vor face obiectul procedurilor specifice aprobate de directorul ASFR și vor fi publicate pe site-ul propriu.

Art. 13. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

p. Ministrul transporturilor,
Cristian Ghibu,
secretar de stat

București, 26 aprilie 2013.
Nr. 744.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

